

ærede Medlem talte ogsaa beklagende om, at vi ikke vilde gaa med til at føre Skern—Videbæk-Banen over Abildaa. Hvorledes skal man faa den over Vildbjerg, naar det ærede Medlem ogsaa vil have den over Abildaa? Jeg beder ærede Medlemmer se paa Kortet, det er ganske hen i Vejret. Men det ærede Medlem er valgt paa den Politik. Man har sagt i Kredsen, at naar det ærede Medlem stiller sig til Valg, behøver han ikke at møde, men blot at sende sit Fotografi, saa bliver han valgt paa sin Jernbanepolitik.

Det er en ejendommelig Maade, hvorpaa det ærede Medlem i hele denne Sag er optraadt overfor os andre. Vi har redeligt støttet ham i at skaffe denne Hedeegn en Statsbane, men som hele den Sag ligger i Dag, tror jeg, at Resultatet vil blive, at der vil gaa mange Aar, før de berettigede Krav, som næres derovre om at faa den anlagt som Statsbane, gaar i Opfyldelse. Jeg vil minde det ærede Medlem om, at den Mand, der beklædte Stillingen som Formand for Jernbaneudvalget før mig, og som var mit Partis Ordfører her i Salen i Jernbanespørgsmaal — en Mand, der, tør jeg nok sige, nød en vis Anseelse indenfor alle Partier som en Mand, der havde Forstand paa disse Dele —, netop var den, der sammen med Landstingsmand Madsen-Mygdal overhovedet fik rejst Spørgsmaalet om en direkte Statsbane mellem Skive og Skern.

Det ærede Medlem lyste efter de Kort, jeg mente, vi havde paa Haanden. Dem har jeg her. Jeg har her Kommissionens Betænkning fra 1906, og denne sagkyndige Kommission siger netop, at Banen ikke skal gaa over Hodsager — for at tilfredsstille et halvt Hundrede af det ærede Medlems Vælgere —, men over Vildbjerg og Ørre gennem Feldborg med den store Plantage, hvori Staten er interesseret. Vi skal ikke her tage Stilling til, om vi skal glæde det ærede Medlem fra Herning eller det ærede Medlem fra Holstebro. Jeg beklager i det hele, at man ved Behandlingen af denne vigtige Sag skal have flere Dages Debat om en Banes Retningslinie. Det Spørgsmaal kan man, synes jeg, henvise til Diskussion i Sogneraad og Byraad. Lad dem diskutere disse Ting, jeg tror ikke, det er Stedet her at diskutere dem,

for jeg gad vide, hvorledes man her skulde naa til et tilfredsstillende Resultat af den Slags Stridigheder. De Kort, jeg har paa Haanden, er altsaa Kommissionens Standpunkt i 1906. Kommissionen, vel at mærke dens store Flertal, vilde ikke paa det Tidspunkt være med til at indstille en Bane fra Skern til Skive. Men Folketingsmanden fra Helsingør, nu afdøde Christian Rasmussen, støttede det ærede Medlem fra Holstebro, og den eneste, der ellers sluttede sig til ham, var nu afdøde Landstingsmand Madsen-Mygdal. Gennem mange Aar kæmpede Christian Rasmussen for denne Sag, og hvilken Opfattelse havde han da af det Stridsspørgsmaal, der nu føres ned her i Tinget ved tredje Behandling, hvor man tror, at man ved en Tilfældighed kan faa omstødt det, som Flertallet af Udvalget, som har arbejdet med denne Sag i over et halvt Aar, finder mest forsvarligt? Christian Rasmussen stillede ved Sagens Behandling i 1908 et Ændringsforslag om i Overensstemmelse med Kommissionens Syn at føre Banen ikke over Aulum, men over Vildbjerg—Ørre, og udtalte da følgende: Det paagældende Ændringsforslag „vedrører Anlæg af Banen fra Skern til Skive. Der er under Nr. 7 stillet et Ændringsforslag, hvorefter denne Bane bliver delt i to, hvoraf den ene kommer til at gaa fra Skern til Holstebro, den anden fra Ringkøbing til Skive. Men der er den Omstændighed derved, at hvis man lader disse Baner faa Retning over Aulum“ — det er det, det ærede Medlem nu vil — „vil en Egn, der et Par Gange har staaet lige ved — efter dens Mening — at faa en Bane, som et Par Gange er blevet narret, og som nu har gjort sikker Regning paa at komme med i denne Omgang, blive narret for tredje Gang. Det er det ene. Det andet er, at efter min bestemte Overbevisning vil Banen med den af mig foreslaede Retning over Videbæk, Vildbjerg, Feldborg til Skive i langt højere Grad, end Tilfældet vil være, om man vedtager Flertallets Forslag, komme den paagældende Egn til gode og udføre den Mission, som denne Bane efter min Mening bør have: at ophjælpe den paagældende Egn. Derom er der ingen Tvivl“. Altsaa, det ærede Medlems bedste Medarbejder i